

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

AZ ANYA KARÁCSONYA.

Kevéssel éjjel után lehetett, a midőn az özvegy asszony egyetlen fia bódult fővel, imbolyogva tántorgott haza. Otthon az anya a kanapén összekuporodva, aggódó szívvel várta szeretett gyermekét és most észre sem véve a rohanó perceket, mélyen elmerengett a múlt emlékében.

Nem is oly nagyon régen volt az, a mikor az alig tizenhat esztendő fia, (férje gyászos esete után) őtet azzal vigasztalta: hogy a jó Isten segítségével, ha elvégzi iskoláját, akkor az anyagi szükség pótolva lesz. És most, ha a jelenlegi helyzetre gondol, a szíve elfacsarodik a történetek felett és néha úgy érez, mintha még mélyen gyászolna valakit. Pedig milyen másképp volna, ha fiát nem bilincselné le a kicsapongók szenvedélyes társasága. Az anya mély fájdalmát csakis a fiában bekövetkezett szellemi romlás idézte elő és szomorúságát most még fokozta az is, hogy anyagilag mindenül kifogyott. Fia sikeresen végezte iskoláit és ajajelenben boldog napokban részesülnének, ha a társadalom látszólagos erkölcsös gyönyörei nem nyerték volna meg.

A fagyos tél korán köszöntött be és a dermedt hideg, mintha dacos tolakodással át akarta volna

na járni a hatalmába kerített természet minden pórását. Kisérteties üvöltéssel bömbölt a vihar kint és az anya aggodalma percenként növekedett, mivel a szénkészlet utolsó darabjai sercegetek, meleget lehelve a szobában szét és holnapra már csak a sötét kilátás mutatkozott a további fűtést illetőleg. Az anya irtózott a hiteltől és lassanként bánatos könnycseppek gördültek ki szeméből, az összegyülemlt szomorúság felett. Azonban most valami zajt hallott, megremezt és a mikor az ajtó felé nézett, a fia támolgott azon be. Az anya fölállt, röviden elébe ment és lágyan megkérdezte:

— Jánosom, óhajtasz valamit enni?

A fiu meglátta az anyja szemében a néma könnyeket; megilletődött és egynéhány gyors száraz nyelés után, valami érthetetlen szorongásban találva magát, válaszolta:

— Menj csak aludni, mama, én nem vagyok éhes és én is aludni megyek. S ezzel befordult szobájába, de még az ajtóban zavarodottságában annyit utána mondott: — Jó éjszakát! — de nagyon halkán mondhatta, mert az anya úgy látszott, nem hallotta.

Egynéhány perc gyors leforgása után a mellékszobából gyenge hangokat hallott és azokból vilá-

gosan megértette az anyja forró imáját. Hirteien valami ellágyulás vett rajta erőt és a gondolatok eme vegyes folyása sokáig ébren tartották.

Még erősen álmos volt, amikor az ébresztőóra fellármázta, de ismerve kötelességét, sietett a munkába. Futásban egy eset azonban erős benyomást tett reá. Ugyanis utközben, ahogy az egyik keresztelő utcába fordult, egy ittas ember a szalonból kilépve, valahogy neki esett és szinte élmélygősen érezte a telhetetlen alkohol szagot, amit az magából árasztott. Megundorodott, de egy benső hang rá ezt mondta: Te is ilyen leszel, ha inni fogsz. Egész dél előtt nem volt nyugta. A részeg ember ott koválygott agyában és folytonosan hallotta utána ismétlődni a szót: „Te is ilyen leszel, ha inni fogsz.” Majd az anyja könnyes szemei jelentek meg emlékében és időnként mély érzékenykedésben hallotta csengni fülében az anyja imáját. Kétségbeesve erőlködött, hogy megszabaduljon ezektől az üző, szemrehányó gondolatoktól, hanem addig nem tudott, amíg nem határozott. És amikor határozott, akkor érezte, hogy még nincsen késő, még minden jóra válhat. Sokkal nyugodtabb lett és délben a rövid szünidőben a raktár-helyiségbe

ment, ahol gondolta nincs serki. Itt élte meg azt a forduló pontot, ami egész életcélját megváltoztatta... Szempillái még nedvesek voltak, amikor újból munkához látott. Később (egy figyelmeztető hang indításából) telephonon keresztül egy tonna szemet rendelt és boldog érzelmek közt elgondolta; vajjon milyen alakban is lepheti meg estére édes anyját. Ő nem tudta, de egy ember azért látta, amikor a raktár-helyiségben volt és ez az ember a vezérigazgató volt. A vezérigazgató istenfélő ember volt és ő Istenével elvonultan (mint már többször) akart társalogni és ép ekkor látta az ifju alkalmazottját bűnbánó szívvel könyörögni Istenhez. Tudta, hogy mindez őszintén történik és ő boldog volt, amiért ez ifju is megismerte a jó Istent. Hanem nem tudta e jelenetet egykönnyen elfelejteni. Valamilyen belső hang ezt mondta: "viselj gondot e fiúra." És ő elhatározta, hogy elősegíti ezen ifjut az életben.

Este csomagokkal megrakva és örömtől repdeső szírvél jött haza a fiu. Már az ajtóban vidáman köszöntötte anyját és meg sem várva a viszonzást, az anyja nyakába borult és mondta:

— Mama! Mára nagy örömnapp van!

— Tudom fiam, — felelt halkan némi szomorúsággal az anya, mert ezt a fián uralgó örömet is annak tulajdonította, hogy ma este szintén valahol a pajtásaival fog mulatni. Hanem most csalódott; a fiu hirtelen átkarolta és bűnbánóan mondta:

— Ugve megbocsájtssz mama, hogy eddig olyan rossz voltam, hanem ezentul másképp akarok lenni.

Az anya majdnem hogy nem hitt a fia változásán és elfogultan megkérdezte:

— Hát csakugyan nem méssz el ma este?

— Nem, mama, nem! Én ma itthon akarok maradni. És ezzel kibontotta a csomagokat, amikkel nagyon meglepte az édes anyját.

— Tudod mama, ma este karácsony van és én örömet akartam neked szerezni. A gyárban mind-

nyájon kikaptuk a fizetésünket és ma valamivel többet kaptunk, — mert karácsony van. A vezérigazgató ur is olyan szíves volt hozzám, hogy én nem tudom... de úgy örülök.

Az anya forrón megköszönte, azonban némi bizonytalanság vibrálódott belül és e hirtelen változás is fokozta bizonytalan érzelmét. Röstellte, hogy teszi, hanem azért mégis megkérdezte:

— Hát holnap el fogsz menni azokkal a fiukkal?

A fiu sejtette, hogy miért e kérdés és sietett megnyugtanni anyját.

— Mama én beláttam, hogy nem jó uton járok Ezt ezelőtt te is mondtad és én elhatároztam, hogy nem fogok soha szeszes italt inni: — majd örömmel hozzá tette: — Ezután együtt fogunk járni a templomba.

Tatter V.

EGY VANDOR SZINÉSZ MEGTÉRÉSÉNEK TÖRTÉNETE.

Az 1905-ik év szeptember havának vége felé átutazóban voltunk a fővárosban én és nőm egy vidéki szintársulattal, melynek tagjai valánk. Ezen alkalmat felhasználva, fölkerestük nagynénemet, kiről tudtuk, hogy a baptisták közé jár. — Mivel azonban mind a ketten hitközönyösök voltunk, nem sokat gondoltunk vele.

Látogatásunk alatt megajándékozott bennünket a néni egy azon évi „Mult, jelen, jövő” című naptárral. E naptár nevezetes szerepet játszott további életünkben.

Még ugyan az nap estéjén vonatra ültünk, hogy a felvidék egyik városkájába utazzunk, hova meg is érkeztünk másnap és minden dolgunk az addig megszokott módon folyt tovább.

Már több előadást tartottunk, amikor egy szünnap estéjén szórakozás céljából elővettem a németül kapott naptárt. Abból olvastam Chamberlaynnal, egy volt prédikátorral esett csodálatos történetet. Az abban előforduló leírás a halál árnyékának völgyéről és az elkárhozott lelkek gyötrődéséről, egész valómat

megrendíté. A mennyei Jeruzsalem leírása pedig, a hova csak a bűneikből megtért és Jézus Krisztusban hívökké lettek juthatnak, kimondhatatlan vágyat keltett bennem az oda jutásra. Ámde lelkiismeretem bűnben élőknek állított lenni engemet, s ez igen nagyon elszomorított.

Felolvastam a történetet nőmnek is, kire ugyanazon hatással volt, mint énrám. Majd mind a ketten könnyezve borultunk térdreinkre és kértük Istent, hogy bocsásson meg nekünk szegény bűnösöknek.

Ez órától fogva óriási erkölcsi átalakulásokon mentünk át. Megbántuk eddigi bűnös dolgainkat és új életet óhajtottunk kezdeni. E végből elhatároztuk, hogy elhagyjuk a színészetet, melyet immár vétkes foglalkozásnak tartottuk s az erkölcstelen szellemű darabok miatt megutáltuk. Csak, hogy nem ment könnyen az elhagyozás. Az igazgató, kivel szándékunkat és annak okát közöltem, megzavarodottnak nevezett és szerződésünkre hivatkozott, azonban látván elhatározásunk szilárdságát, mégis kénytelen volt távozásunkba beleegyezni.

A fővárosba jöttünk, hol az Ur segítségével rövid idő alatt alkalmazást nyertem, mint nyomdász (Ugyan is színészségem előtt tanultam a nyomdászatot. Itt azután a nagynéni révén megismerkedtem egynéhány testvérrel, kik folyton buzdítottak az Ur Jézusban való hitre. Magam is rajta voltam, hogy mindjobban megismerjem Őt. Szorgalmasan olvasgattam a bibliából. Az imaházba is gyakran eljártam és figyelmesen hallgattam a prédikációkat, melyek rendszeren érintettek engem és sok izben könnyekig meghatottak.

E szép lelki épülést azonban megirigyelte a sátán és egy albat alakjában spiritisza könyveket juttatott kezeimhez, melyek tartalma tévelygésbe vezetett.

E baráttal ugyan mihamar szakítottam, mert rövidesen kétszínű embernek ismertem fel. De a spiritisza könyvek, sajnos, elmém lenyűgözték. Kezdtém az istent

szövegekről elmaradozni és a helyett a spiritisza könyveket bujtam. A hamis tanok megzavarták felfogásomat és a gonosz ismét kezdett szívemhez férközni. — De hála az Urnak, hogy nem engedett elesni egészen.

1906. november elején súlyos beteg lettem. Ez okból 2 hónapig a kórházban, kettőig meg otthon nyomtam az ágyat. E dorgálás eszemre térített. Felgyógyulásom után ismét kezdtem a gyülekezetbe járni és nem is maradtam többé el.

A spiritisza könyveket visszaszármaztattam gazdájukhoz, a mi sajátom volt azt elégettem. Helytők a bibliát kezdtem ismét forgatni és csodálatos, — attól a spiritizmus teljesen kipárolgott fejemből, helyett adván a józan értelemnek. Megnyitak lelki szemeim ismét, a melyekkel a bibliában szörnyen rutnak láttam magamat lerajzolva. Az Ur Jézushoz folyamodtam tehát, hogy szabadságon meg rutságomból. És ő meghallgatott! Adott egy új szívet, melylyel egészen más emberre váltam, mint a milyen azelőtt voltam.

Hitemnek vallomása után 1907. június 17-én be is meritkeztem, hogy felmerülvén mint közlegény elfoglaltam én is helyemet Krisztus hadseregében.

Ugyan akkor nőm is bementetett, ki szintén átadta magát az Urnak.

Azóta folyton jámborabb életre törekszünk, remélvén, hogy végzetül eljuthatunk ama gyönyörűségei mennyei Jeruzsalembe. (Ján. jel. 21. r. 1—27. v.)

Vajha azok mind, kik engemet a szinpadról szinpadi nevemen mint „Dalmáti”-t ismertek és azok is, kik társaim voltak ott a hazugság világában, szintén átadnák szívöket az Ur Jézusnak, hogy megtérvén társaim lehetnének az örök üdvösségre való reáértésben is.

Dohányos János.

A LAP RÉSZÉRE SZÓLÓ VALAMENNYI CIKK AZ ALÁBBI CIMRE KÜLDENDŐ:

Rev. L. STUMPF

149—4th. Ave.

Homestead, Pa.

ARANY A. B. C.

Az élet utjain, hogy ha hüen haladsz.

Boldog vagy már most is, s örökre az maradsz.

Célod legyen a menny, s annak dicsősége.

De tudd meg, mihelyst téveszted, az üdvödnek vége.

Emeld fel szívedet az ég s föld Urához.

Figyelj szent szavára, Ő felvesz magához.

Golgota legyen a szemed előtt mindég.

Hogy az élet után befogadjon az ég.

Itt a nyomorúság és a kín hazája. Jajj annak ki nagyon s hűn tapad hozzája.

Kerüld e világnak csábító gyönyörét.

Lelked csak az Urban lelje föl örömet.

Mindig azt cselekedd, amit Urad kíván.

Ne zugolódj soha bölcs s szent akarátán.

Ő javadat akarja, kísér kegyelme. Perelni az Urral irtózatossá lenne.

Rettenetes nagyon, szemben ilyenekkel!

Soha el ne feledd, Ő mit tett.

Több az sokkal, mint azt magadban képezed.

Urad Istenednek parancsát fogadd el.

Véled lesz, Ő küzd meg sok elenségeiddel.

Zarándok utadról a mennybe vitetel.

J. F.

A NŐK KÖTELESSÉGE.

Kedves Nők! A midőn a nők kötelességeit naponta tanulmányozom, úgy látom, hogy nehéz, de nemes dolgokkal vagyunk megbizva Istentől s ezeknek teljesítése fárasztó. A nők kötelességei oly nagyok és sokak, hogy azokat — e néhány sorban lehetetlen, — csak egy hosszú életen lehetne tán kimeríteni. De ez ne szomorítson és fárasszon meg bennünket, hogy ily sokra bíztak bennünket. Mert a mi Megváltónk, a kinek mi szolgálunk, meg

vigasztal és megnyugosztal minket, ha Ő hozzá jövünk (Máté 11. — 28.) S Ő azt mondja egy a szükséges dolog. S így én csak ez egy női kötelességet kívánom kedveseim figyelmébe ajánlani. Mert ez mindeneknél főbb, hogy egy nő imádkozó legyen.

Nemes nő, jó házi asszony. Kedves, kellemes, szeretetremélté feleség és jó anya csak, egy imádkozó nő lehet. Mily sok kellemetlenség, keserv, köny, bánat, bűn, elmaradna, ha a nők e fő kötelességeket teljesítenék szorgalmasan.

Erre fektetve a legnagyobb súlyt. Dr. Torrey azt mondja, az ima megakaratott idő. Tehát nem mondhatjuk, hogy nincs időnk, ~~memel~~ többet imádkozunk, annál több időt takarítunk meg. Az ima nélküli munka olyan, mint a póknál, (ha szabad ezt a hasonlítást használnom, de a szent írás is küld bennünket, hogy tanuljunk a hangyától). Még kis iskolás gyermek voltam, midőn e tanulságra voltunk felhíva, midőn a pók versenyre hivta a selyem bogarat s a pók fel-fuvalkodott s rövid időn meg szötte a hálót, s a selyem bogár lassan, de tartósan. A póké szép, finom és mesterséges volt, de nem tartós, szakadt. Éppen ilyen az, a ki mindenféleképp tiszta és gondos háziasszony akar lenni, sokra igyekszik, s úgy is látszik, hogy többre halad itt a házimunka téren, mint az, a ki vesz magának időt mindenek előtt imádkozni és a kedves Megváltó lábaihoz ülni és szent szavait hallgatni. De nem tartós a munkája, el lesz tőle véve, az örök életre nem mutathat majd föl semmi munkát. Mária és Mártha példájából tanulhatunk. Mária időt vett magának leülni Jézus lábaihoz, hogy hallgassa annak minden egyes szavát, Mártha a konyhába süt, főz, takarít és kezd duzogni néniére, hogy miért nem segít, mert nem győzi végére hajtani a sok testi szorgalmatosságot s a k. Jézus szeretetteljesen megint: „Mártha! Minek sűrögsz, forogsz annyit, te nagyon sokra igyekszel, pedig csak egy a szük-

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

séges dolog. S látod a te nénéd a legjobb részt választotta." Vigyázzunk, nehogy a sok szorgalmatosság miatt a fő kötelességünket elmulasszuk. Gondoljunk csak vissza nem-e sokszor nem vetünk időt az imára és Isten ígéjének olvasására, s azután csodálkozunk, hogy miért oly nehéz a mi feladatunk s annyira kimerülünk? Mert nem jöttünk ahhoz, a ki mindenkor hív magához. Ha egy leány mielőtt férjhez megy, venne magának időt komolyan és sokszor imádkozni és Istentől szorgalmasan kérni a tanácsot, mily sok boldogtalanság és nyomor ki lenne kerülve, mert Isten meg is adná a tanácsot s akkor, ha úgy cselekedne az áldás biztos volna. De fájdalom azt kell tapasztalni, hogy minden előkészületeket inkább megtesznek, csak a nagy és bölcs Istenhez nem fordulnak tanácsért és az Ő áldását komolyan és őszinte gyermeki alázattal nem kérik. Pedig a nő akkor lép igazán a legfelelősségre, sebb pályára. S akkor csak gondolkodik, hol van a boldogság, a mit ő képzelt. S mint asszonynak mennyivel inkább szüksége van lelkierőre kivált, ha a férj goromba és kevésbé sem vallásos, hogy e nehéz napokban megállja helyét és megnyerje férjét. S midőn jönnek azok a kedves gyermekek, kiket minden anya úgy szeret, akkor még nagyobb szükség van az imára, hogy gyermekeit nevelhesse Istennek. Azért úgy szeretném a k. nőknek szívére kötni, hogy imádkozók legyünk. Mentől többet ebből a kedves gyógyító és erősítő balzsamból használjunk, hogy így felada-

tunk könnyebb legyen. Imádkozva hordozzuk gyermekünket, imádkozva éjszakázunk, ha kell reggel, este imádkozunk bölcsőjük mellett s később, ha már értel mesebb vele és érette. Imádkozunk őszintén gyermekiesen, hogy megértse. Ezt tegyük rendszeren naponként. Mrs. Sowib beszélt, ha az ő kis fia rosszalkodott félre vonult vele egy sarokba le térdelt kis fiával s elmondta Jézusnak, hogy ő mily szomorú, mert az ő kis fia nem fogad szót. S a gyermeknek ez volt a legnagyobb büntetése. Ha már valami csint tett, könyörgött, oh mama pleas dont tell Jezus, nem leszek többé rossz. Mennyivel szebb ez, mint a gyermekre kiabálni vagy némely anya még jól össze is szidja, ezzel a rosszat nem üzzük ki a gyermekből, sőt inkább beleplántáljuk. Imádkozunk velők, mikor jók s dicsérjük meg őket Isten előtt. Talán azt fogja gondolni valaki, hogy csak mindig mi imádkozunk és az apa nem.

De ez minket ne tartson vissza, mi tegyük e kötelességünket, a többi bizzuk Istenre.

Egy imádkozó anyának nagyon ritka, hogy káromkodó és törvény ellen vétő gyermeke legyen s így az olyan anya fiából, ki mindig komolyan és szorgalmasan imádkozott gyermekével, abból később jó férj és kedves apa válik. Ha meg figyeljük a nagy és a társadalomnak hasznos férfait, azt fogjuk megtudni tőlük, hogy imádkozó édesanyjak voltak. A mely anyák ezt elmulasztják s az ima helyet mérgeledtek rossz férjre s gyermekeikre, s inkább órákig panaszkodtak a szomszéd asszonynak, azoknak gyermekei nem igen lesznek javára a társadalomnak. Mentől kevesebbet kell panaszkodni s többet imádkozni. Ha jó gyermekeket és vallásos ifjakat, embereket akarunk nevelni, legyünk komoly imádkozók és serény dolgozók. Miért van oly sok ember a börtönbe? Talán mert imádkozó anyja volt? Nem. S miért van oly kevés jó férj és jó hazafi? Mert kevés az imádkozó anya. Tehát nagy szükség van imádkozó anyákra.

Kedves nők legyünk imádkozók. Imádkozunk az egész világon a nőkért, hogy szaporodna a imádkozó nőknek száma. Legyünk hasonlóak a kedves hív Máriához.

Stumpf Árpád

Missio hírek.

HOGYAN TEHETJÜK A PRÉDIKÁTOR MUNKÁJÁT EREDMÉNYESSÉ?

I. Mikor Istennek házába még légy hajlandó a hallgatásra. E nem csak szép időtöltés. Az Ur a prédikátort azért küldte, hogy ő rá hallgasson a nép, az, aki a jó hirt hozza. Ő biztosan a legjobb prédikációt tartja a mit csak tarthat. Ő talán oly dolgokat mond el, amelyek fülteknek nem igen kedvesek, de felejtésük el, hogy igen kevés mintapredikátor létezik. Mi csak egy tökéletes mintapredikátort olvasunk, és azt a keresztfára fűszítették. Hallgassátok úgy mint olyanok, kik Istennek számot fognak adni mindenért. Ne szaladjatok egyik templomból a másikba, mert ez károtokra válik. Az kereskedő, a ki mindenfelé kapdik és mindennel akar foglalkozni, nem szerez magának vagyont, de az, a ki szakadatlanul mind akadályokon keresztül avval kereskedik, a mi az ő szakmája, az jut valamire. Ugy van ez a keresztyén élettel is.

II. Álljatok a prédikátortok mellett. Legyetek mindenben helyteken. Csak olyan emberek gyűhetnek, akik folytonosan harcolnak. Egy üres ülőhely úgy hat prédikátorra, mint egy vederdeg víz a hátára. Minden ülőhely a templomban el van foglalva. Itt nem vagytok ott, akkor az üres ülőhely foglalja el a helyeteket. Kölességtök az Ur házába menni, kármilyen is az idő. Ez élet küzdelmeiben a harcosok nem csak mulandó koronáért és díj jelvényekért küzdenek.

III. Imádkozzatok prédikátortokért. Ha egy anya látja, hogy fia a tengeren hajójával a hullá-

torlódásba jut, leborul és imádkozik. Sok gyülekezet már felébredt a bűnnek álmából, azért, mert elkezdett imádkozni. Sokszor történt már, hogy az Ur áldása folytán egy nagy sokaság kevés kenyér és hal által jó lett tartva; és úgy az Ur a hívő imát is meg akarja áldani. Simeon és Anna öregségükben mindig a templomban tartózkodtak, és ott találták meg a Megváltót.

IV. Bátorítsatok prédikátortokat. Vannak olyan emberek, akik azt gondolják, hogy a legnagyobb bűn az volna, ha a prédikátort dicsérik, de sokkal nagyobb bűn ötöt mindig és mindenért kritizálni. Spurgeon, a világhírű angol prédikátor egyszer ezeket mondta: Sok prédikátor könnyebben és eredményesebben munkálkodhatna, ha gyülekezete olyan egyénekből állna, kik prédikátorjukat szeretik. Mikor Londonba érkeztem, prédikáltam 80—90 embernek azon nagy kápolnában. De az én kis gyülekezetem jót gondolt felőlem, elmentek hívogatni és az emberek jöttek hallgatni. Én az első eredményemet mindig az én jószívű gyülekezetemnek köszöntem, mert ők fel voltak lelkesedve értem, hogy mindenütt csak jó elismeréssel beszéltek rólam. Ha egy gyülekezet szomorú az üres helyek felől a templomban annak azt tanácsgom, kezdjétek meg prédikátortok felől jót beszélni, mindenki előtt. Nem nehézzé valami jót ő rajta felfedezni. Beszéljétek arról és nem az ő gyengeségeiről. Beszéljétek azon lelki áldásról, melyet nyertek a prédikációból, ha kevés is, és azáltal mások is kíváncsiaknak ötöt hallgatni. Ezáltal csak az jön ki, hogy az Urnak igéje nagyobb mértékben lesz hirdetve. Ez a prédikátorra is ezerszer jobb benyomást tesz, mint a kritizálás. A prédikátor a legtöbb esetben az, a mit a gyülekezet belőle csinál.

Egy másik nagy akadály az ő munkájában nemely tagoknak nagy részrehajlása. Vannak olyanok, kik jól munkálódtak, mert — azt mondtak — a prédikátorral jóba voltak. Jönn egy változás, és ha az új prédikátor nem akar olyan részrehajló lenni, akkor megszűnik minden. Sőt még több, ipar

kodnak másokat is befolyásolni és a prédikátor ellen felingerelni. Ezek borzasztóan megnehezítik a prédikátornak munkáját.

Elég okot ad az elcsüggedésre a balsiker az ő vállalataiban. Sampson püspök úgy elcsüggedt az ő első munkaföldjén, hogy magában elhatározta, az év végén teljesen kilépni a hivatalból. Ha valaki többször meglátogatta és bátorította volna, biztosan nagyobb örömmel és odaadással dolgozott volna. Hány fiatal prédikátor hagyta már ott a helyét épen azért, mert bátorítás helyett kritizálták ötöt. Ha valaki gyermekei előtt rosszat beszél prédikátorja felől, hogy gondolhatja az, hogy a prédikátor gyermekeinek áldására legyen. Kritizálni a legkönynyebb, de a munkát jobban végezeni, ez egy másik kérdés.

V. Ápoljátok a társadalmi életet a gyülekezetben. Ne várjátok, hogy a prédikátor mindent tegyen. Ha azt kívánjátok, hogy a gyülekezet olyan társaság legyen, a melyben mindenki jól érezze magát, akkor mindnyájatoknak hozzá kell fogni a szeretett munkájához. Havalaki idegenül érzi magát a gyülekezetben, ez többet a gyülekezettől függ, mint a prédikátortól.

Ne várjátok, hogy a prédikátor csak titeket keressen fel. Keressétek ötöt is fel. Neki is jól esik, ha ötöt felkeresitek, mint nektek is, ha ő titeket felkeres. Ha felkeresitek ötöt, ne legyetek csak azon, hogy másokat áruljátok el nála. — mert ilyen látogatást ő nem kíván. Az ő szíve minden egyesért, kivált a gyengékért is dobog.

P. F. S—g.

KINEK VAN IGAZA?

A "Szabadság" c. napilap "nem egészen normális"-nak nevezi a Millennial Dawn szektát, vagyis Russel ur hirdett követőit. Mi kíváncsiak voltunk, hogy ez csakugyan igaz lehet-e? Az alábbi hír megerősített bennünket abban a hitben, hogy csakugyan a "Szabadság"-nak volt igaza. A nevezett lapban megjelent hírt szó szerint közöljük ez alábbiakban:

A világ vége.

Mint Sharonból, Pa., jelentik, a

Millennial Dawn nevű — úgy látszik nem egészen normális agyu vallási szekta, e városban tartja kongresszusát. Megjövendölték, hogy okt. 20-án vége lesz a világnak s nagyban készülődnek a végzetes eseményre. Remélhetőleg okt. 21-én be fogják ismerni, hogy tévedtek.

ALÁMERÍTÉS GARYBAN, IND.

Örömmel adjuk tudomására az Ev. H. k. olvasóinak, hogy Garyben az Ur megáldott bennünket, s felavatási ünnepélyünk óta két lélek lett hitének vallomására be-merítve.

J. Wank.

A VILÁGHÁBORU.

A háborúak viszonyitva, hogy milyen mérvben voltak, mindég korszakot alkottak az illető nemzetek történetében. Ezt talán főlegesen is mondani, mert már a logikai természetesség magával hozza. Hanem a mostani időben csoportokról, nemzetek háborújáról van szó, olyanról, ami még eddig nem volt ilyen nagy mérvben. És a mi az egyeseknél beválik, az rendszeren a csoportoknál ugyanazt eredményezi. Ezért bátran hihetjük, hogy a mai idők háborúja nemcsak egyes nemzetek, hanem a világtörténelemnek a korszakát idézi elő.

Európa a világ forgatagának a szíve, mert az kultiválja a világ másik négy geológiai földrészének is a nemző életét. A hatásköre kiterjed mindenre és ezt leginkább az bizonyítja, hogy most mivel a szívben baj van, a visszahatás is érezhető mindenütt. Talán nincs az a kulturember, a ki ne várná és ne szeretné tudni a jelen háború végeredményét. Ezt a problémát fejtegetik nap-nap után a különféle lapok tömkelege. A világ halad, ha bénán is, de él és mozog. Az eszmék szülője az agyvelő, amíg az életnek alá van rendelve, az működik. Igaz, sokszor tehetetlenül, hanem az mindig a körülményektől függ. A teóriák és esszmék sokasága még ily nagy alakot és ily egyöntetűséget nem öltött, mint a jelen időben és azért van az, hogy még a

legkisebb gondolkozó is egy után sóvárog, egyet szeretne tudni: ez a világháború végét.

A háborúnak is, mint minden más társadalmi reformációnak, megvan az anyagi, erkölcsi és szellemi oldala. Ez a három főtenyező kombinális működése járul a végeredmény győzelmes kifejlődéséhez. A háború eddigi eredményei még nem elég világosak arra, hogy a végeredmény tökéletes kialakulását lehessen megállapítani. S ha mégis elfogulatlanul vizsgáljuk meg az eddigi eredményeket, akkor — félretéve minden önzést, — következtetés útján a részünkön valami biztosító győzelmi végeredményt várhatunk a jövőben. Szeretnénk pedig megvizsgálni ezt a következtetést teljesen pártatlanul. Mi, akiket egy óriási tenger választ el a történelmi alkotás színhelyétől, esetleg egy kissé laikus szemmel vizsgálunk és következtetünk. Hanem egy előnyben részesülünk és ez az: hogy a korszakalkotó nemzetek összes jelentése rendelkezésünkre áll. A hamis jelentések és az igazak — és mi ezekből válogatva talán jobban következtethetünk. Tekintsük meg tehát a részleteket, különítsük el a lényegest a lényegtelenről, figyeljük meg a ható erők munkáját és ezeknek az összegezéséből felállíthatjuk magunknak az osztatlan következtetést.

A nemzetek anyagi állapota egy főtenyezője a hadviselésnek. Ezt a jelenlegi helyzetek erősen igazolják. Először tekintsük meg a németek és az Entente harcvonalát.

A németek gyors fellépésük után, bizonyos hadi taktikai csalódást idéztek elő a franciáknak. — Ugyanis nem a francia várakkal megerősített vonalon vonultatták fel hadtesteiket, hanem Belgiumon keresztül árasztották el katonáikkal Franciaországot, a franciák nagy ámulatára. Tudjuk, hogy milyen pánikot idézett elő a németek eme első fellépése, — hanem amikor a franciák megfelelő sereget vonultattak fel ellenük, akkor az erők egymás elleni tombolása körülbelül egyenlő lett. A németek — bár fölényben vannak — és a szövetségesek, a je-

lenlegi harcvonalon még eddig döntő mérvű eredményt egyik fél sem vívott ki magának és amelyik fél jobban bírja az anyagi kitartást, az viszi győzelemre seregeit.

A Monarchia és Németország együttes hadviselése az Oroszszal szemben nem oly egyenlő erejű, mint a Francia- és Németország között dúló harcvonalon. Az orosz csak tulerő emberanyaggal bír és ez mentette meg őt a döntő vereségű ütközet kimenetelétől. A hírszolgálat Magyarország-Ausztria és Németországban kitűnő, s ezért oly titoktartó a hadvezetőség. Hanem a hadvezetőségtől a publikált hírek annyit engednek következtetni, hogy Oroszország nem fogja bírni tartani magát soká.

Az erkölcsi oldal, a másik főtenyező szintén megoszlik a hátrébbi országokban. Az Entente is egy közös tulajdonsággal bír és Németország, Magyarország és Ausztriának is van egy közös vonása. Figyeljük meg ezeket az egy-egy közös tulajdonságokat, a mikor még béke volt. Oroszország és Anglia alattomos politikája már nemcsak Ázsiára hatott ki, hanem Európára is erősen lábra kapott. A franciák bosszúja feltűzelte és egy összekötő láncot képezett Anglia ármánya és az Orosz kolosszus barbarizmusa között.

A politikai intrikák a végsőkig felcsaptak, úgy, hogy Németország és a Monarchia a védelemre készült. A dolgok karöltve járó folyása egymás ellen tüzelt minden érintkezést. Ez az erkölcsi élet kezdődött már az egyszerű polgárságba is átszivárogni; a diplomata pedig már a szélsőségig éltek vele. A béke kezdett elviselhetlenné válni és megjött a háború, a világháború. A világháborúban pedig kitört teljesen a közös vonás. Az angol kormány alattomos ármány politikája, az orosz arisztokraták hazug erkölcselensége, a franciák gyűlöletes bosszúvágyai telekürtöltek tökéletes egyöntetűséggel az egész világot.

Mit hallunk Németországról, Magyarországról és Ausztriáról? Csak az átszellemült nemzetiséget. A horribilis nagyítást kerülő

igazságot. Ugy, a hogyan békéidőben voltak, türve meg az ellenség barbárizmus viselkedését és nem "szemet szemért" fizetve. Ennyit a nemzetek erkölcséről.

A szellemi oldal pedig nem más mint az erkölcsnek mélyebb lapcolata, vagyis az alapja.

Mi látjuk Oroszországnak az egyoldalú, minden más meggyőződést lenyugózó fejlődését. Azon uralmat, amely a polgárok személyes szabadságát béklyókba verik. Ilyen korlátok között mivé fejlődhetik az ember szelleme? — Azt látjuk, hogy mivel, különösen ebben a fölfordulásban. Anglia pedig a protestantizmusnak a meggyalázója. Hová fejlődött azzal az önző, telhetetlen elvakult szellemével? — Élére állt a barbárizmusnak!

— És Franciaország? — Ennek a nemzeti szellemi élete ugyanazt eredményezi, amint a szövetségeséinél. Még békeidőben sem jelentek meg egy országban annyi istentagadó könyvek, mint ebben az országban. Az igazsággal incselkedett és a nemzet szelleme a kulturális név alatt bosszúállóvá züllött. Azt hiszem fölösleges a tényekkel bizonyítani Németország, Magyarország és Ausztria szellemi fejlődését. Elég tény az, hogy az erkölcsi élet nem oly züllött, mint a nevezett országokban. Mi eléggé ismerjük szülőhazánkat és tudjuk, hogy az igazság a részünkön van. Az igazság mindig győz. Erre a legfényesebb bizonyíték a történelem. Mi azonban tovább megyünk és a jó Istent kérjük, hogy tegyen igazságot a népek között.

Sokan elfelejtik, a mi pedig a legfontosabb, hogy az étellel kell bizonyítani a szellemi fejlődést. Ha egy nép teljesen Istennel tart, az Ő szellemével van áthatva, akkor azzal a néppel Isten hadakozik. És a biblia is sok példában bizonyítja a jó Isten tökéletes segítségét. Mi ismerjük a mi nemzetünk mulasztásait és talán azért kell oly drágán megfizetni a győzelmet. Hanem tanuljunk a mostani eseményből és a jövőben legyünk hüebbek Istenhez, hogy az igazság ne ily nagy árral kerüljön győzelemre.

Tatter Vilmos.

WEST PULLMAN, ILL.

Egy kedves évforduló ünnepélyünk volt a női együletünk részéről nov. 15-én, vasárnap este. Ami női testvéreink kitűnő szorgalma nyilatkozott meg ez alkalommal is és az általuk nyújtott nagyszűrű program szép harmonikus lefolyása, teljes gyönyörben részvették a rendkívüli nagy számban összegyűlt közönséget. Habár az egész éven át éreztük a női együletünk kiegészítő működését, de a tetőpontja azonban mégis ez ünnepély volt.

Hiszük, hogy az Ur sok áldást és örömet fog a jövőben is a női együletünk által adni.

KERESZTSÉG McKEESPORTON, PA.

Nagy örömben résztvetett az Ur minket okt. hó 25-én, mely önműben osztoztak velünk a menyegyei angyalok is. Örömlüknek oka az volt, hogy két megtért lélek által szaporodott meg az Ur országá és a mi gyülekezetünk.

A keresztség a helybeli első angol baptista templomban ment véghez mely alkalomra sokan gyűltek össze ami magyar honfitársaink, akik érdeklődve hallgatták az alkalmi predikációt, valamint feszült figyelemmel szemléltek a bibliai keresztséget, melyet a Homesteadi gyűl. predikátora, Stumpf L. t. teljesített. Közben szép karénekek is hangoztak el, valamint a mi kedves előjáró testvérünk Stumpf Á. szép és kedves buzdító beszédet intézett a hallgatósághoz. A megkereszteltek nevei: Verőczy Juliska, aki mielőtt megkeresztelkedett volna, egy valódi megtért emberhez illő gyümölcsöket termett. A másik Illés Antal, a ki rövid idő alatt győződött meg, hogy megtérés és újjá születés nélkül senki nem mehet é Istennek országába. Az Ur segítse, hogy egy valódi "Illés" legyen. Az Ur Jézus nevelje ezen új plántákat és adjon ehhez hasonló örömeket még sokat.

Kovács Ferenc,
gyűl. jegyző.

KERESZTSÉGEK HOMESTEADON, PA.

Örömmel tudatjuk az Ev. Hírnök k. olvasóival, hogy november hó 8-ikán ismét megszorodtunk egy lélekkel, a ki elhatározta, hogy az Ur Jézust fogja követni teljes életében és így az Ur Jézus példászerint megkereszteltetett. A megkereszteltnek neve Ambrus Istvánné Rankinből, ahol missio állomásunk van.

Az alámerítést Stumpf L. t. gyülekezetünk előjárója végezte, mely alkalommal szép számú közönség gyűlt össze.

Hanem ehhez egy hétre azaz november 15-ikén négyszer annyi örömlük volt, mert a még nem rég megkezdett új missio állomásunkról Fleming Parkról négy lélek merített alá, akik megelőzőleg vallást tettek az Ur Jézusról és megtérésükről. A neveik a következők: Demeter János, Demeter Jánosné, Piko János és Snyizsik Andrásné. Az alámerítések szintén Stumpf L. t. által történtek a ki megelőzőleg szép beszédet intézett a nagyszámú jelen volt közönséghez Máté 3-ik része alapján.

Adja a drága Megváltónk, hogy nevedjenek az új plánták a hitben mindazokkal együtt a kiket Urunk kiválasztott az ő szent nevé dicsőítésére.

Szalma Károly,
gyűl. jegyző.

IFJUSÁGI EGYLET ÉVI ÜNNEPÉLYE HOMESTEADON, PA.

November hó 7-én este tartotta a homesteadi Első Magyar Baptista hitközség kebelében működő Ifjusági Egylet rendes évi ünnepélyét. Hogy ünnepélyünk jól sikerüljön az egyleti tagok megtettek minden előkészületet: e célra meghívók lettek nyomtatva, melyek honfitársaink között ki lettek osztva, meg is látszott az eredménye, mert tágas kápolnánk kicsinynek bizonyult.

A kápolna belesége magyar nemzeti színnel volt gyönyörűen ki-díszítve. A szószék háta megett ott díszelgett az amerikai és magyar zászló.

A magyar lobogót mely magyar országon készült gyülekeztünk misszionáriusnője A. Pauliny ajándékozta gyülekezetünknek. Különböző helyekről jöttek vendégek. Imával nyitattott meg, majd az énekkar adott elő az alkalomra betanult éneket. A helybeli első angol paptista hitközség lelkes predikátora Dr. Williamson tartott rövid de tartalomdu bevezető beszédet. Majd a McKeesporti gyülekezet vezetője Stumpf Á. t. felolvasta az első zsoltárt: azt követte ima, melyet gyülekezetünk előjárója és együletünk elnöke Stumpf L. t. mondott. Azután H. C. Gleiss a Pittsburgh és környéke missio társaság titkára emelkedett szószékre és tartott gyönyörű alkalmi beszédet. Azután kezdetét vette az előadások egy változatos sorrenddel. Először a jegyzőkönyv lett felolvasva, melyből kitűnt, hogy az egylet elmúlt évben úgy az anyagiakban, mint a szellemi munkában előre törekedett. A szavatok és dialogok közben az énekkar is több ízben működött. Megemlítsük méltó az is, hogy a mckeesporti t.-ek szép számban átrándultak, akik gyönyörű karénekekkel emelték fényét ünnepélyünknek.

Mire a sorrend végére jutottunk az idő is jó előre haladt mindazáltal a jelenlevők elég jól érezték magukat, mert a szeretet lakomán is jelenvoltunk vagy 150-en, pedig az már belenyullott az éjféli órába. Az ünnepély folyamán egy kollekta is emeltetett a hazai özvegyek, árvák és sebesültek részére. Hogy ünnepélyünk ilyen áldásdus volt, a dicséret és dicsőség szálljon a mi drága Urunk szent nevére, ki bennünket ilyenre alkalmassá tett.

Szalma Károly,
Ifj. egyl. jegyző.

A CLEVELANDI MARTHÁK ÜNNEPÉLYE.

A hálaadás napját igen szépen, s mondhatjuk, hogy „kézzelfogható” eredménnyel ünnepelte meg gyülekezetünk női egylete.

A nevezett napra nagy előkészületet tettek a szorgalmas keresztyén nők. Jó előre varrogattak, kéregettek, egymást és má-

sokat buzditották és lelkesítették, hogy annál nagyobb legyen mindenkinél az öröme az eredmény felett.

Este 8 órakor kezdetét vette az isteni tisztelet, mely alkalomra szépszámu hallgatóság gyűlt össze. A prédikációt Orosz t. tartotta a hálaadással. Tisztelet után mindjárt kezdetét vette a női egyeslet ünnepélye. Ez alkalommal leginkább a nők foglalták le maguk részére az időt, s mondhatjuk, hogy áldásos volt működésük. Midőn a lelki javakból bőven élveztünk, átmentünk egy másik terembe, hol terített asztalok vártak reánk. Kávét és kalácsot kaptott mindenki, aki lejött a terembe. Örvendező társalgásban töltöttünk el itt is egy órát, s nagy örömmel mentünk a mi földi szállásunkra. A női egyeslet egy szépen sikerült bazárt rendezett e napon, melyet sokan meglátogattak. Ezen bazárra a környékbeli üzletemberek is adtak több ajándékot. Mindenki megkereste azon üzletet, ahonnan a bevásárlásait eszközözi, s ezen derék honfitársak hozzájárultak kiki egyes szükségességes ajándékkal. Kis Lászlóné testvérnő egy szép dísz asztalkát készített kézimunkából, s ez az ajándék behozott 47. dollárt. Kocsi Ignácz testvér egy szép kalitkát készített, melybe egy pár gerlicét tett, s ezt a feleségének szánta. Hanem amidőn a női egyeslet bazárja beköszöntött, közösen megállapodtak abban, hogy a női egyesletet meg lepik vele. Körözi Gergely testvér egy hegedűt ajánlott fel a női egyeslet részére. Ezeket mint kivételes dolgokat említjük fel, melyeken kívül sok ajándékot halmoztak fel testvérnőink úgy az anya gyülekezetből mint a westi missionkból. Sokan nem vehetnek részt női egyesletünk összejövetelein családi, vagy egyéb okok miatt, de ha bazárról van szó, vagy valamilyen gyűjtésről, akkor mind egy csoportban látjuk őket, úgy hogy női egyesletünk gyülekezetünk egyik legáldásosabb intézményének mondható. Vannak testvérnők, kik a bazárokat megelőzőleg napokat eltöltenek munkák befejezésével és rendezésével. Ezek között említésre méltó munkát

fejt ki Papp Lajosné testvérnő, ki a munka osztály vezetője. Ő nemcsak vállalta ezen fáradságos tisztséget, hanem be is töltötte hűségesen. Különösen ezen utolsó bazáron oly szép összhangot, együttműködést és áldozat készséget tanúsítottak testvérnőink, a melyért külön-külön dicséretet érdemelnek. Reméljük, hogy ezen fennkölt keresztyéni indulat nem lesz alkalomszerű csupán, hanem állandó jellemzője lesz a megváltott nőknek gyülekezetünkben.

Ezen bazárnak koronáját képezi az, hogy a háboru által Magyarországon okozott nyomorúság enyhítésére 100 dollárt jövedelmezett. Ezen kívül több jótékony célra is adakoztak testvérnőink.

* * *

Az Ur iránti hálával emlékezünk meg arról, hogy e szűk világban gyülekezetünkben ez a második nagyobb szabású gyűjtés e célból. A „Vörös Kereszt Egyeslet” után már adakoztunk e nemes célra körülbelül mintegy 124 dollárt, s ezzel hozzájárultunk az általános segítséghez. A magyar, német, tót, ruthén izraelita stb. mind szenved e háboru következtében, s mi nem éreztük volna igaz keresztyéneknek magunkat, ha nem járultunk volna hozzá az általános segélyezéshez, melynek törvényes eszköze a „Vörös Kereszt Egyeslet”. Hanem mivel a „mi hitünknek cselédei” hozzánk igen közel állanak a lelki rokonság következtében, igyekezünk őket is különösen támogatni. Az „Ev. Hírnökben” egy nyilvános felszólítást küldtünk a hazai testvérekhez, s mi várjuk, hogy a segélyt testvériesen, valamennyi segélyben részesülő testvéreinknek oszthassuk ki.

Missio bizottságunk megállapodik majd a részletekben, s a segélyezés módzatait megállapítja. Addig is szorgalmasan gyűjtögetessenek szövetségünk területén testvéreink, hogy hozzánk méltó módon segélyezhessük szenvedő testvéreinket.

LEVÉL GRANITE CITYBŐL.

Hittel reménnyel és szeretettel fordulunk hozzátok kedves test-

véréink ezzel a csekély kéréseinkkel, mivel hogy csekély segítségre az imaház építkezésére, mely adakozást engedélyezte a konferenciái bizottság. Az adakozásnak ideje már nemsokára lejár, de segítséget még nem igen kaptunk és ezzel a pár sorainkkal és az Ur segítségével hisszük, hogy a kedves testvéreink nem fogják üresen visszabocsájtani csekély kérésünket, maradunk csekély testvérük az Urban.

Granite City, Ill. Magyar Baptista Missio.

Adakozások küldetnek Rev. A. Kelih P. B. 82.

VASÁRNAPI LECKÉK.

Január 3.
ISTEN KEGYELMES BÁNASNÓDJA ISRAELLEL.
Bírák könyve 2. 7—19.
Ar. m. Meggyőgytem az ő föllem való elszakadást. Hos. 14. 5.
ISTENRŐL ELFELEJTKEZVE ÉS OT MELLŐZVE.
1. Mítán oly sok ideig nűek voltak hozzá.
2. Mítán a hű vezetők elhaltak. 8. 9. v.
3. Mivel a nemzetséget egy új sarjadék váltotta fel. 10. v.
4. A gonosz dolgokban fokozatosan nevedve. 11—13. v.
5. Dacára annak, hogy sokszor megmenekültek. 14—19. v.
Február 10.
DEBORA ÉS BARAK MEGSZABADITJAK ISRAELT.
Bírák k. 4. 4—16—33—40.
Ar. m. Itte ez a szegény kiáltott: és az Ur meghallgatta őtet és minden ő háborúit kálból megszabadította őtet. Zsolt. 34. 7.
EGY NŐ MEGSZABADITJA HAZAJÁT.
1. Egy nő egy fontos hivatalba. 4. 5. v.
2. Az által hogy hitt az Istenben. 6. 7. v.
3. Leleplezte és odavágta által. 8. v.
4. Leleplezte és hitet keltő szavai által a melyet Bárákhoz intézett. 14. v.
Január 17.

GEDEON ELHÍVATASA.
Bírák k. 6. 11—16.
Ar. m. Boldog az, a kit Te választasz. Zsolt. 65. 4.
MINT HÍV EL ISTEN A SZOLGÁLATRA
1. Néha amidőn földi bízatlanság vetődik.
2. Eszközök által. 11. 12. v.
3. Midőn arra lelkialmatlanabbnak érzi magát az ember. 13—15. v.
4. Midőn a vesztést látja. 33. v.
5. Isten Szent Lelkének munkája által.
6. Az ima meghallgatás útján.
Január 24.

GEDEON ÉS A 300 HARCOS.
Bírák k. 7. 1—8; 16—19.
Ar. m. Nem erővel, nem hatalommal, hanem az én lelkem által, ezt mondja a szergeknek Ur. Zek. 4. 6.
A LELKI HARCOSOK LEIRÁSA.
1. Az Uról való elhívás és próba. 1—6. v.
2. Isten jelenlétének ismerte. 7. 8. v.
3. A vezető parancsai és tervét iránti engedelmesség. 19. 20. v.
4. Együtt működés. 21. v.
5. Erők győzelem után a másokra igyekvés. 22. 23. v.
Január 31.

SAMSON SZÜLETÉSE.
Bírák k. 13. 8—16; 24. 25.
Ar. m. Most annakokáért bört ne írtál se részvétet írtál és semmi tisztátalant ne írtál. Bírák 13. 4.
EGY ISTENTELŐ CSALÁD.
1. Egy imádkozó család. 8. 9. v.
2. Egy szép egyetértésben élő család. 10. 11. v.
3. Egy rendet betartani kívánó család. 12. 13. v.
4. Egy alkalmat mellőző család. 13. 14. v.
5. Egy vendégszerető család. 15. 16. v.
6. Egy olyan család, melyben a gyermekek Isten meghívásait. 24. 25. v.